

Fingu fýra ommubørn innan fimm mánaðir

Frá 28. januar og fram til 17. juni, løgðust fýra ommubørn afturat ommubarnarflokkinum hjá Anitu Tausen. Tað hevur tó ikki bara verið lætt seinastu tíðina

MORTAN ØSTERØ

Seinasta tíðin hevur verið heilt serlig hjá Oddmari og Anitu Tausen. Saman eiga tey fýra børn, harav trý teirra gjørdust foreldur í tíðarskeiðnum frá januar til juni í ár. Frammanundan átti dóttir-in, Guðri, tvær gentur: átta ára gomlu Rebekku og fimm ára gomlu Naomi.

Síðani finga Guðri og maðurin, Pól Andrias, at vita, at tey skuldu verða til fýra. Guðri gekk nevniliga við tvíburum. Stutt eftir gjørdist greitt, at beiggjarnir hjá henni, Ólavur og Jóhan, báðir skuldu verða pápar fyri fyrstu ferð.

Fyri Anitu og Oddmar Tausen merkti tað sostatt, at tey bráðliga skuldu verða omma og abbi at seks børnum, eftir at hava havt tvey barnabørn í fleiri ár.

- Ja, tað er kanska meira ser-

ligt, enn man gevur sær far um, at ommubørnini verða somikið nógv fleiri innan stutta tíð, sigur Anita.

Ikki bara romantiskt

Fyri stuttum legði Anita eina dagføring á sin Facebookvanga, har hon gleddist um tey mongu ommubørnini. Tó skuldi tað ikki verið uttan avbjóðingar, at trý av børnunum komu undan. Tvíburarnir hjá Guðri, og lítla Debora hjá Jóhan vórðu rakt av sonevndum IUGR komplikatiónum, ið tálmar føðslu- og blóðstreyminum til fostri, meðan tað liggur í móðurlívi. Tað er ikki heilt vandaleyst, og tískil hava børnini ikki vanligan vøkstur, og verða fødd minni enn vanligt.

Eftir at Guðri varð komin triggjar mánaðir, finga hon og maðurin at vita, at tey helst skuldu taka eitt ógvuliga trupult val. Valið stóð millum at taka

antin báðar genturnar; ta minnu gentuna fyri at verja ta størri, ella einki gera. Tryggasta valið, sambært læknunum, vóru teir báðir fyrru móguleikarnir, men Guðri og Pól Andrias valdu ikki at taka fostri. Tíbetur vístu seinni kanningar, at tær kanska kundu klára tað, og 29. januar vórðu tær báðar Eva Vón og Ester Lív føddar.

- Man kann ikki siga annað enn, at tað eru vælvald nøvn av foreldrnum. Tað er av Guðs hond, at hetta bar til. Vit høvdu eina vón um, at tann eina kom uppundan, meðan útlitini fyri hinari vóru døpur, sigur Anita.

Guðri búði í somu húsum sum Anita, og tær hava verið ógvuliga nær gjøgnum alla gongdina. Anita, sum júst var farin úr starvi, valdi ikki at finna sær eitt nýtt starv hesa tíðina, soleiðis, at hon eisini kundi fara niður við dótturini uppundir føðingina. Tá samanumkom,

varð Eva Vón fødd væl minni enn tvíburasysturin, Ester Lív, og mátti minna systurin í farnu viku undir hjartaskurðiðgerð.

- Tað hevur verið ein serlig tíð. Ikki bara ein romantisk tíð, har alt hevur gingið eftir einum tráð og man hevur gingið og trillað, sigur Anita, sum aftur er við niðri nú, eina viku eftir skurðin hjá Evu Vón.

Komin uppundan

Hóast trý ommubørn av fýra ikki finga tað lættastu byrjanina upp á lívið, sær Anita bert eitt ljós fyri framan, nú øll eru við at vaksa seg til. Meðan eg tosi við hana, ansar 52 ára gamla omman Ester Lív, og hon kann ikki bera sær at síggja ta størri myndina.

- Tað kennist bara enn størri, at fyrst hava sæð børnini so smá, og síðani veksa seg so stór. Tað er ein stór signing og gleði, at eg nú hyggi upp á hendan lítla bolla, sum bara smílist frá tí

hon vaknar til hon svevur. Tá kann tað gera tað sama, at eg eri komin í 50ini og ikki orki eins væl at vekja longu. Við hasum smílinum kann eg, sigur hon.

Familjan er í lýtuni saman á Solbakken skúlaheiminum, meðan Eva Vón skal vera nærhendis sjúkrahúsinum komandi tvær vikurnar, skuldi okkurt hent. Komið er framvið teimum mest avbjóðandi tíðunum, og Anita gleðist um tíðina framyvir við teimum nógvu ommubørnunum.

- Tað kemur at vera ordiliga gott, og eg síggi ljóst upp tíðina framyvir. Tann einasta broytingin kemur kanska at vera, at tær eldru, sum hava verið rættiliga forkelaðar, nú mugu finna seg í at deila ommuna og abban við fleiri, leggur hon afturat, skemtandi.